

מכתבים למערכת

לשם בירור

הנני לחעיר, כי רשימתי, בעין צופיה (מוסף לדבר' ט"ז) נמסרה לדפוס לאחר שהוגד לי, מפי חבר מערכת, כתובים, שאין כל יסוד לשמועה, שנתפסי הי לה לכחחילה, והגותנת את הי אשר בר ש לסחכר-הרשימה, בעין-יפה, ואשר דימה למצוא בדברי מרמזי-השמועה הנזכרת—שנג ואתו הסליחה.

דב שמוק

הודעה

אני מודיע בזה, שאיני עוכר יד-תר בהדרכה לגדול עושות במחלקה להי-דרכה שעיי ההנהיג ומעכשו איני פנוי כמקורם לעבודה זו.

נהלל, כביח מ. לוי

שאלה למועצה העירונית במ"ח

אנו, בגלי אופנים שבפתח-התקוה שואלים את מועצת המושבה, מדוע הוא נובה מס אפנים גדול משנהיג בהל-אביב, למשל אחרי הישיון הראשון ב-250 מאי, נהוג בכל עיר מס רשיון שנתי בשיעור של 100-120 מאי, ואילו בפתח-התקוה 250 מאי, למה ומדוע?

קבוצת בעלי אפנים

10 חתימות.

תרומה לקה"ק מהצגות

הועד הארצי של הקה"ק בא"י סנה בחוזר לחוני האמנים בעלי ראינוע ולמצגנים בא"י להחזיר ליושנו את המ-נהג של הוספת תשלום לסוכת הקה"ק על כרטיסי-כניסה להצגות.

עם הופעת המטבע האי נקבע הסכום על כל כרטיס—מיל אחד, סכום שלא יכבד על קהל המבקרים וגם לא ינע בהכנסות המצגנים, — הועד סקה כי הרבר יתקבל ברצון מצד האמנים, המצגנים והצבור, מלכד שהרבנן מבטיח סכומים הנונים לנאולת האדמה, הרי יש בו ערך תעסולה גדול עיי כך, ששם הקה"ק הטביע על רבבות כרטיס-סים יחרת יום-יום לעיני הקה"ל.

מפעל היעור במ"ו בשבט

הועד הארצי של הקה"ק בא"י פנה לכל הועדים המקומיים והעסקנים בדבר אוסף תרומות במ"ו בשבט ליעור הארץ. השנה תוקדשנה התרומות למלוי הסכום הדרוש (300 לא"י) לנשיעת חורשה עיש שלמה שיצרי.

הוכנו תלושים (קבלות) במחירים קבועים שישולחו לכל המקומות. לכל תורם מ-300 מא"י ומעלה תשולח מטעם הועד הארצי תעודה מיוחדת לנשיעת עץ על שמו או עיש בני משפחתו, מחיר העץ 300 מא"י.

הועדים והעסקנים למקומותיהם נדרשים להרחיב השנה את המפעל של מ"ו בשבט מבלי לפסוח על כל בית מישראל.

מספר עצי היער על אדמת הקה"ק הניע עד כה ל-442,817 על שפת של 3082 דונם ובחורף זה עומדת הקה"ק לנפוע עד 75,000 עץ.

הצלחת המפעל של מ"ו בשבט, המוקדש בכל העולם ליעור, תאפשר את הרחבת שטחי הנשיעות שעל אדמת הלאום.

מחכים לתשובת ההנה"צ

אף על פי שההנהלה הציונית לא ענתה לנו עדיין על מכתבנו הקודם כדברי אנו בכל זאת נודיע לה, כי אחרים ממתישבי נדרה, ביניהם גם ראש ועד המתישבים מסרו את אדמתם—אדמת הקה"ק—לעבוד לאכר נדרתי והוא מעבד את אדמתם בעבודה ערבית. המתישבים שכתו, כנראה, להכניס כחווה חנאי של עבודה עברית מאורגנת על אדמת הקה"ק לפי החלטת הקונגרס האחרון.

אם לא יהיו מאוחדים ברעה על עבודה עברית ואם לא יבוא חלחץ המקווה מצד ההנהלה הציונית, אין לנו הרוצים לשמור על העיקר של עבודה עברית, שום אפשרות של קיום מה, כי החלק העובר עם ערבים אין לו צורך לא במדקטור, לא במכונות זריעה, ולא במכונות דישה, מחמד עלה יותר כוזל מכל המכונות האלו.

להם גם אדמה פרטית שעברה אמנם לרשות הקה"ק והם עושים בחרים ונומעים כרמים רק בעבודה ערבית. האם לשם כך היה להנהלה הציונית להשקיע בנדרה כמה אלפים לירות?

אנו בכל זאת מקוים עדיין לקבל תשובה מההנהלה הציונית.

נדרה

מתישב

מכתב נלוי אל עורך "הדואר"

בני-יורק
בראשית שנת 1927 הכריזה מערכת "הדואר" על פרסים ספרותיים, פרס רא" שון, בן מאה דולר, ופרס שני, בן שבעים וחמשה דולר, בעד המעולים בשירים, במפורים ובמאמרים, שיודקסו ב"הדואר" עד סוף ספטמבר 1927. לשופר-סים נבחרו: ביא-יק, שניאור, סיבסן, ענגון, ברקוביץ ועוד. והנה הגיע סוף דצמבר—ועל ענין הפרסים אין קיל ואין קשב.

מובן, שמה עוד אין לפסוק, כי הענין נשתקע. בכל אופן מהראוי היה—וכך עושים אחרים במקרים אלה—שעוד בסוף ספטמבר, עם נעילת ההתחרות, תעיר מערכת "הדואר" על כך, עכשו עושה הדבר רושם של החעלמות. עורך "הדואר" מכקש אסוא להודיע מ"ד, הכרות-פרסים זו מה ההגו עליה, לא רק לשם המפורים המעיניים בדבר, כי אם גם לשם כבוד ספרותנו ככלל, שדורש, כי הכרות הניניות כאכה מצד עתונים לא יהא מופן... עורבא פרח!

שאלה

לפני ימים אחדים בקשה באמי צעות, דברי ההנהנה העליונה של השור-מר הצעיר בא"י סאת השומרים לשלוח לה את מענם.

אנו יוצאי, השומר הצעירי בני ליציה ויחד אהנו עוד עשיות חברים רוצים לדעת מה פירוש הבקשה המי-תמית הזו.

אנו פונים אל ההנהנה בבקשה שתפרטם את מטרת ההרשמה—לשם מה היא באה.

יאיר אהרני
א. צי הרב'
מכתב מעין זה נחקל גם מהח"ו, זק.